

Μαξίμου, βτηγίτευτ.

Ηπ. Χρ. 3, 206

Συνυπόστροφος

Διονύσιος

Ἐν τῷ βτηγιτευτινῷ :

Τούτων εἷς καὶ ὁ Διονύσιος οὕτως ἐτύχαιεν
ὥς. Ὅς, μὲν τῶν ἄλλων ὑπερέχει οἰκείῃς,
ἐπὶ τῇ διατοίᾳ τοσούτον, ὥς δοκεῖ ἑαυτῷ,
ὑπερέκεινός τις εἶναι, πάντα τε περιρροεῖν, καὶ
οὐδεὶς ἔτι οὐδ' ὀπωθεῖν ἐπιστρέφειν, διὰ τὸ
σπουδῇ ποτ' ἀντιποινεῖσθαι, καὶ τῇ πραγματικῇ
μόνῃ πάντ' ὑπὸ πρότον ἐνομεῖσθαι. Οἷός τις
γάρ ημῶν οἱ πραγματικῆς μόνης μετέχοντι, καὶ

ταῦτα οὐδὲ τούτοις παρόντα αὐτῇ καλῶς ἐπιστά-
 μενοι, καὶ φιλόσοφοι καλεῖσθαι, καὶ μαγίστρα
 παρὰ τοῖς μέρεσι τούτοις, οὐκ εἰδότες ὡς οὐκ
 αἰνκῇ μόνῃ γραμματικῇ, καὶ ἐπ' ἀντιθέσιν
 αὐτῇ καὶ εἰδῶς εἶναι, προὶ τοῦ δύνασθαι φιλό-
 σοφον ποιῆσαι καὶ φιλοσοφικῶς ἐκείνους
 λόγους. Πλὴν αἰετὰ διονύσιοι οὐδὲ ταῦτα
 καλῶς ἐπιστάμενοι ὥστε δεῖν καὶ οὐκ ὑπερβῆναι
 φιλόσοφον ἑαυτὸν χρῆται καλεῖσθαι. Οὐ μὴν
 αἰετὰ καὶ ταῖς μέρεσι ταῦτα ἰατρικῇ μέν χρῆζοντα
 ἰδῶν, ἰατρῶν δ' οὐκ εὐποροῦντα τὸ παρῆπαν, καὶ
 δεῖν καὶ ἰατρόν ἑαυτὸν ἐπισημῆσαι, κέρδους